

ILLA DE MADAGASCAR

SITUACIÓ

Madagascar, oficialment República de Madagascar, és un país insular situat en l'oceà Índic, enfront de la costa sud-est del continent africà, a l'est de Moçambic. Es la més gran d'Àfrica i la quarta més gran del món, i per petites i nombroses illes perifèriques. Està separada del continent pel canal de Moçambic. Tot i la seva proximitat actual al continent africà, Madagascar formava part a l'origen del subcontinent indi, del qual es va separar fa uns 88 milions d'anys. Per això, el seu aïllament ha afavorit la conservació al seu territori de multitud d'espècies úniques al món, la majoria endèmiques de l'illa. Les més notables són els lèmurs, cinc famílies endèmiques d'aus i sis espècies endèmiques de baobabs.

Madagascar era el nom que els portuguesos van donar a l'illa el 1502 i deriva del llatí medieval: era el nom d'una illa que se suposava en aquesta regió i amb la qual cap a l'any 1500 s'hi va identificar l'actual Madagascar.

La seva capital es Antananariu o TANA col·loquialment. Es parla el malgaix i el francès. Es una república, es va independitzar de França el 26 de juny de 1960. Al 2020 tenia 26 milions de habitants. Densitat de 35 habitants/km. El seu PIB ocupa el 115è lloc.

La majoria dels seus habitants tenen creences tradicionals, són cristians, o una amalgama de tots dos. Madagascar pertany al grup dels països menys desenvolupats, segons les Nacions Unides.

L'ecoturisme i l'agricultura, juntament amb més inversions en educació, salut i empresa privada, són elements clau de l'estratègia de desenvolupament de Madagascar. No obstant això, aquests beneficis no es van distribuir uniformement a tota la població, produint tensions sobre el creixent cost de vida i la disminució del nivell de vida entre els pobres i alguns segments de la classe mitjana. El 2017, la crisi política i econòmica 2009-2013 ha debilitat l'economia i la qualitat de vida continua sent baixa per a la majoria de la població.

La pobresa afecta el 92% de la població el 2017. El país ocupa el quart lloc del món quant a desnutrició crònica. Gairebé un de cada dos nens menors de cinc anys pateix retard en el creixement. A més, Madagascar està entre els cinc països on l'accés a l'aigua és més difícil per a la població. Dotze milions de persones no tenen accés a l'aigua potable, segons l'ONG WaterAid. El 2019 només el 15% de la població té accés a

l'electricitat. Aquesta taxa no ha canviat des de fa vuit anys. La majoria de la gent utilitza espelmes o llums de parafina per a la il·luminació.

El 2021, més d'un milió de persones pateixen inseguretats alimentàries aguda al sud de Madagascar.

PROJECTES DE L'ONU

15-2-22 El fons conjunts per als ODS –OBJECTIUS DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE – ONU, ha anunciat una inversió addicional de 54,5 milions de dòlars per a projectes a cinc països, per tal d'encaminar els esforços per aconseguir el desenvolupament sostenible. Entre una d'elles està Madagascar, Kenya, Macedònia del Nord, Suriname i Zimbabwe. Les inversions constitueixen una resposta ambiciosa i concertada per les Nacions Unides al reptes de la nostra generació, que van des de la salut, en un món assotat encara pels efectes de la pandèmia per Covid-19, fins a l'apoderament del joves i el canvi climàtic, donant pas a una nova generació d'accions de col·laboració entre l'ONU, govern, societat civil i els inversors del sector privat. Ofereix un model d'inversió sostenible aprofitant el poder dels mercats per accelerar els negocis, apoderar les comunitats i proporcionar un camí clar cap a l'autosuficiència. Madagascar utilitzarà diversos instruments financers com ara la creació d'un fons sobirà per finançar projectes d'energies renovables i ampliar l'accés de la població a una energia assequible i sostenible.

23-11-22 ONU- FAGNAVOTSE, és una paraula malgaix que significa "RESCAT" Es una programa que va obrir noves perspectives per a la protecció social a Madagascar. Més enllà de l'impacte positiu que ha tingut a les vides d'algunes de les persones més deixades enrere, incloses les dones i els nens i nenes del Sud, la naturalesa global i integrada del programa és una gran innovació per a la protecció social al país. El nucli del programa en un paquet d'intervenció complementàries de protecció social que incloïa transferències monetàries no condicionades i una assegurança sanitària per als treballadors formals i informals, serveis de prevenció de la violència de gènere i atenció als supervivents; assegurances agrícoles i activitats relatives als mitjans de subsistència. Es va oferir a les poblacions més vulnerables de 3 municipis de 'Amboasary, al sud de Madagascar, una zona greument afectada per la pobresa extrema i molt vulnerable als riscos naturals, inclosa la sequera.

Exemple una senyora anomenada Denise, agricultora i mare soltera de dos, que viu al poble de d'Anjahavelo diu: la sequera ja dura uns quants anys i el meu terreny no produeix gairebé res. Hi ha dies en què només podia oferir als meus nens un dinar al dia. Avui, gràcies a Fagnavotse, he pogut obrir un petit negoci d'arròs i mongetes per a cobrir les nostres necessitats i construir una nova casa una mica més gran.

Fagnavotse va arribar a més de 75.000 persones, el 60% de les quals eres dones i nenes, durant els dos anys d'execució, els resultats que cal destacar són:

- Les transferències d'efectuar van arribar a unes 9.000 llars entre les quals hi havia més de 24.000 nenes i nenes
- 200 de les llars més vulnerables van ser incloses en el pla de protecció sanitària no contributiva, amb cobertura total de les despeses mèdiques.
- Els nous centres d'Orientació i Assessorament Jurídic van atendre més de 1.600 supervivents de la violència de gènere i els abusos, alhora que van ajudar la comunitat i les famílies a resoldre conflictes sense recórrer a la violència de gènere i domèstica.
- Més de 5.000 petits agricultores, el 75% dels quals eren dones, es van beneficiar d'una assegurança agrícola.
- Els agricultors van rebre formació en bones pràctiques agrícoles per fer front als riscos climàtics i se'ls van proporcionar fertilitzants agrícoles i petites eines.
- Es va observar que el nombre de plans d'estalvi comunitaris, la majoria dels quals estaven dirigits per dones.
- Entre els nens i nenes de les llars que es beneficien del programa Fagnavotse, el 80% estaven escolaritzats.

CANAL DE PALANGANES

Està situat al costat dret de l'illa, al costat de l'Oceà Índic.

Es un canal que consta d'una sèrie de rius naturals, vies navegables, llacunes, llacs artificials, pantans, que al llarg de més de 645 km. i que recorre la costa est de Madagascar de Mahavelona fins a Farafangana. Actualment s'utilitza per al transport i la pesca i arran de què té platges i paratges verges són visitades per turistes. Es va començar en el període de la Monarquia Merina (1540-1895) hi havia moltes dificultats per entrar els vaixells, connectar zones abans no connectades, i es va construir aquest canal per i durant el període colonial francès entre 1896 i 1904 per augmentar el comerç, i per proveir les tropes i proporcionar una ruta segura als vaixells càrrega amb destinació a T'amaina.

Canal de Pangalanes és utilitzat per la gent local local, i fan les seves cases al llarg de les seves ribes, la gent confia en el canal, és el seu únic mitjà de transport. Els proporciona peix als habitants i la mandioca es cultiva al llarg dels seus marges.

ALIMENTACIÓ

L'arròs, mandioca, blat de moro, gingebre, ceba, alls, tomàquets i els tubercles és la base dels seus aliments. Es consumeix molta carn de zebú, per cert molt bona. També mengen pollastre, però a les aldees vaig poder veure que els pollastres eren molt atlètics, o sigui que tenien molt poca carn. També hi ha verdures que cultiven. A les zones marítimes es consumeix molt peix que pesquen ells mateixos: peixos, gambes, marisc, pops gegants que porten als restaurants, llagostes, etc. Com país tropical hi ha la varietat de fruites tropicals.

CONCLUSIONS MEVES

He tingut la sort de poder viatjar durant 27 dies a Madagascar i poder veure el país una mica. Es un país preciós, que està molt abandonat per culpa de la independència de França, i pobra gent, ha quedat l'illa allà sola abandonada, és una impressió meva, ja que és un país que no té fronteres per cap costat. No té vols directes, per sort, com que a prop té Isla Mauricio, i està a una hora de vol, el 90% baixa a Isla Mauricio i la resta a Antananarivo o TANA, almenys algun vol els arriba. No és una illa molt turística, no vam veure gaires turistes. Vam visitar moltes aldees, ja que anàvem amb 4 x 4 i paràvem, podíem interactuar moltíssim amb la gent, que era molt agraïda, molt amable, es podia copsar la fam, veure com vivíem, durant el dia et podies moure sense por pels poblats, per la nit NO, ja que tu estaves en un hotel apartat de les aldees o pobles. Es veien nenes amb panxeta, innocent de mi, pensava que estaven embarassades i eren de gana. Et convidaven a veure casa seva, que eren de canyes i el terra de sorra. A la part interior et trobaves nens o nenes que cuidaven cabres o zebús, criatures petites, a la part de la costa hi havia una espècia de barques molt rudimentàries que anaven a pescar, i els nens també hi anaven , hi col·laboraven a l'economia familiar. Alguns nens estaven escolaritzats, tots podien estar escolaritzats, però alguns no podien anar-hi ja que s'havien de fer càrrec dels més petits.

Al tornar de TANA cap a Istanbul em va tocar una noia al costat que treballava a l'ONU i anava amb una neva petita, d'un any més o menys i allò que ens vam posar a parlar, i em va preguntar, i jo li vaig comentar que no m'havien deixat visitar TANA, ni portar càmera, ni diners, res, que solament m'havien ensenyat mitja hora la ciutat a peu, i que

no havia vist res, quan a mi m'agrada, veure i veure carrers, i coses. Ella em va dir que no era per tant, però que no ho volien ensenyar, que hi havia més pobresa a TANA, que a la resta de Madagascar, a mi se'm van obrir els ulls com taronges, que em dius, ? i em va explicar que fins i tot hi havia PESTE I SARNÀ. Quan els meus companys de viatge van escoltar que jo deia PESTE, em pregunten a on? I dic a TANA, sorpresa per a tots, ja que tothom pensem que la PESTE, és una cosa medieval i que ja no existia i que ja estava eradicada. No volen que la resta del món ho sàpiga, em vaig quedar molt sorpresa, fins i tot les tendes de souvenirs de TANA, les tenen a l'entrada de TANA, en un descampat ple de botigues, que pots comprar de tot per tal que no entris a TANA.

Penso que és un país que s'ha d'ajudar i que poques vegades se'n parla als mitjans de comunicació, sembla actualment que només hi ha guerra a UCRAÏNA, i n'hi ha a molts països des de fa temps i encara estan en guerra i que no se'n parla, només d'aquesta. REFLEXIONEM.